

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 50/08-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť JUDr. V. R., V., zastúpenej advokátkou Mgr. M. K., S., pre namietané porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11 CoP 11/2007 z 30. októbra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Právo JUDr. V. R. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11 CoP 11/2007 z 30. októbra 2007 porušené nebolo.

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 50/08-11 zo 14. februára 2008 prijal na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. V. R. (ďalej len „sťažovateľka“) pre namietané porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 CoP 11/2007 z 30. októbra 2007.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Návrh sa dotýka porušenia práva sťažovateľky byť účastníčkou konania 6 P 57/2007 a 11 CoP 11/2007 zo strany Slovenskej republiky, Krajského súdu Prešov. Išlo o návrh na zvýšenie výživného pre maloletého syna M. R. a to konanie do dovŕšenia plnoletosti, teda týkalo sa obdobia od 01. 09. 2006 do 28. 06. 2007, v ktorom sa sťažovateľka domáhala zvýšenia výživného zo sumy 3 500.- Sk na sumu 6 000.- Sk mesačne na syna zo strany otca maloletého. Krajský súd vo svojom uznesení 11 CoP 11/2007 zo dňa 30. 10. 2007 právoplatnom 01. 12. 2007 uviedol, citujem: „teda aj za obdobie jeho plnoletosti“ s tým, že sa vie na výživnom s otcom dohodnúť.

Navrhovateľka sa domáha zrušenia Uznesenia 11 CoP 11/2007 preto, že v konaní pred Krajským súdom Prešov bolo porušené jej právo byť účastníčkou konania a bola jej spôsobená škoda vo výške 25 000.- Sk (...).

Právo sťažovateľky bolo porušené a preto podľa § 49 zák. č. 38/1993 Z. z., čl. 127 Ústavy SR podáva sťažnosť, pretože SR – Krajský súd Prešov sťažovateľku nepripustil do konania ako účastníčku konania za obdobie do plnoletosti jej syna, a teda sťažovateľka namieta nespravodlivé súdne konanie.»

Z obsahu sťažnosti a jej príloh teda vyplýva, že podstatou sťažovateľkinej námietky je nespokojnosť s uznesením krajského súdu č. k. 11 CoP 11/2007-270 z 30. októbra 2007, ktorým krajský súd v rámci odvolacieho konania iniciovaného sťažovateľkou pripustil späťvzatie návrhu na zvýšenie výživného, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil, a to aj napriek tomu, že podľa názoru sťažovateľky mohol jej syn, ktorý vzal návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu späť, týmto návrhom disponovať len za obdobie od nadobudnutia svojej plnoletosti, nie však spätne za čas, keď bol ešte maloletým.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„1. Krajský súd v Prešove v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 11 CoP 11/2007 porušil právo JUDr. V. R. byť účastníčkou konania do plnoletosti jej syna M. R. zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Právoplatné Uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 11 CoP 11/2007 zo dňa 30. 10. 2007 zrušuje.

3. Sťažovateľke sa priznáva suma 30 000.- Sk ako primerané finančné zadosťučinenie za porušenie práva nepriznaním výživného za obdobie do plnoletosti M. R. a to v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril krajský súd, zastúpený jeho predsedom kolégia, listom zo 6. marca 2008 sp. zn. Spr 10045/08, v ktorom sa uvádza:

„Predmetná vec napadla na Krajský súd v Prešove na odvolacie konanie dňa 9. 8. 2007 a bola zaradená pod vyššie uvedenú sp. zn. 11 CoP 11/2007.

Po naštudovaní veci a zvládnutí jej skutkovej a právnej náročnosti bolo vo veci rozhodnuté dňa 27. 9. 2007 a po napísaní rozhodnutia a jeho kontrole bola vec zaslaná Okresnému súdu Kežmarok.

Z uvedeného vyplýva, že k prietahom v konaní nedošlo v predmetnej veci.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky navrhovateľa, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného na v tom čase maloletého navrhovateľa a rozhodol

o trovách konania tak, že ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Proti rozsudku podala matka - JUDr. V. R. odvolanie písomným podaním zo dňa 26. 7. 2007. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zvýši výživné na dieťa voči otcovi zo sumy 3 500,- Sk na 6 000,- Sk mesačne, počnúc 1. 9. 2006, vrátane úhrady nedoplatku na výživnom.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ, ktorý dosiahol plnoletosť, zobral písomným podaním zo dňa 27. 8. 2007 návrh na zvýšenie výživného od nadobudnutia plnoletosti späť. Uviedol, že sa nechce s otcom súdiť a dohodne sa s ním mimosúdne.

Na odvolacom pojednávaní navrhovateľ doplnil svoje podanie zo dňa 27. 8. 2007 tak, že zobral návrh na zvýšenie výživného späť v celom rozsahu, teda aj za obdobie do jeho plnoletosti s tým, že sa vie na výživnom s otcom dohodnúť. Zároveň potvrdil, že ho v konaní jeho matka už nezastupuje a nedal jej žiadne poverenie na zastupovanie.

Odporca na odvolacom pojednávaní vyslovil, že nemá žiadne námietky v súvislosti so späťvzatím návrhu navrhovateľom a potvrdil, že dohoda o výživnom medzi nimi je.

Podľa § 208 O. s. p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Pretože navrhovateľ zobral návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu späť po tom, čo súd prvého stupňa vyhlásil vo veci rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť a odporca so späťvzatím návrhu súhlasil, odvolací súd v súlade s ustanovením § 208 O. s. p. pripustil späťvzatie návrhu, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

K námietke zaujatosti, v konaní vznesenej JUDr. V. R., je potrebné doplniť, že o tejto námietke súd nerozhodoval, keďže nebola vznesená oprávnenou osobou, nakoľko JUDr. V. R., už v tom čase plnoletého navrhovateľa v konaní ako zákonná zástupkyňa nezastupovala a nebolo jej navrhovateľom udelené plnomocenstvo na jeho zastupovanie.

Preto okolnosti uvádzané navrhovateľom v ústavnej sťažnosti považujeme za nedôvodné a predmetnú sťažnosť navrhujeme zamietnuť.“

Predseda kolégia krajského súdu v podaní zo 6. marca 2008 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v podaní z 26. marca 2008 uviedla, že trvá na verejnom ústnom pojednávaní. Dňa 29. apríla 2008 oznámila, že na ústnom prerokovaní veci netrvá.

Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho prerokovania veci z dôvodu, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Článok 6 ods. 1 dohovoru každému zaručuje právo podať žalobu na uplatnenie svojich občianskych práv a záväzkov na súd. Takto interpretovaný článok zahŕňa právo na súd, do ktorého patrí právo na prístup k súdu. K nemu sa pridávajú záruky ustanovené

čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu a zloženie súdu a vedenie konania. To všetko v súhrne zakladá právo na spravodlivé prejednanie vecí (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 21. februára 1975, séria A č. 18, s. 18, § 36). Právo na spravodlivé prejednanie vecí zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu.

Podľa § 19 Občianskeho súdneho poriadku spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 20 Občianskeho súdneho poriadku každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

Podľa § 208 Občianskeho súdneho poriadku ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé.

Podľa § 8 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou. Plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku. Pred dosiahnutím tohto veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva. Takto nadobudnutá plnoletosť sa nestráca ani zánikom manželstva ani vyhlásením manželstva za neplatné.

Podľa § 27 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto je zákonným zástupcom maloletého dieťaťa, upravuje Zákon o rodine.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

V odôvodnení uznesenia krajského súdu sp. zn. 11 CoP 11/2007 z 30. októbra 2007 sa uvádza:

„(...) V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ, ktorý dosiahol plnoletosť, zobral písomným podaním zo dňa 27. 8. 2007 návrh na zvýšenie výživného od nadobudnutia plnoletosti späť. Uviedol, že sa nechce s otcom súdiť a dohodne sa s ním mimosúdne.

Na odvolacom pojednávaní navrhovateľ doplnil svoje podanie zo dňa 27. 8. 2007 tak, že zobral návrh na zvýšenie výživného späť v celom rozsahu, teda aj za obdobie do jeho plnoletosti s tým, že sa vie na výživnom s otcom dohodnúť. Zároveň potvrdil, že ho v konaní jeho matka už nezastupuje a nedal jej žiadne poverenie za zastupovanie.

Odporca na odvolacom pojednávaní vyslovil, že nemá žiadne námietky v súvislosti so späťvzatím návrhu navrhovateľom a potvrdil, že dohoda o výživnom medzi nimi je. (...)

Pretože navrhovateľ zobral návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu späť po tom, čo súd prvého stupňa vyhlásil vo veci rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť a odporca so späťvzatím návrhu súhlasil, odvolací súd v súlade s ustanovením § 208 O. s. p. pripustil späťvzatie návrhu, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil.“

Občianske procesné právo rozoznáva spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť. Obidve sú procesnými podmienkami občianskeho súdneho konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 Občianskeho súdneho poriadku). Občiansky súdny poriadok vytvára túto procesnú podmienku konania tak, že ju zásadne viaže na normy hmotného práva, ktoré upravujú hmotnoprávnu subjektivitu. Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením; túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé (§ 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Okrem spôsobilosti byť účastníkom konania v teórii občianskeho procesného práva rozoznávame aj procesnú spôsobilosť. Každý môže

pred súdom samostatne konať (procesná spôsobilosť) ako účastník v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 20 Občianskeho súdneho poriadku). Rozsah procesnej spôsobilosti zásadne závisí od rozsahu hmotnoprávnej spôsobilosti na právne úkony podľa noriem občianskeho hmotného práva. Spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou; plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku (§ 8 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Kto má spôsobilosť byť účastníkom konania, ale nemá procesnú spôsobilosť, musí byť v občianskom súdnom konaní zastúpený zástupcom. Občiansky súdny poriadok rozoznáva zastúpenie zákonné, zastúpenie na základe súdneho rozhodnutia a zastúpenie na základe plnomocenstva. Účastník konania, ktorý nemá procesnú spôsobilosť z dôvodu nedostatku veku, musí mať zákonného zástupcu. Zákonným zástupcom je v tomto prípade osoba, ktorú určuje hmotné právo. Kto je zákonným zástupcom maloletého dieťaťa, upravuje Zákon o rodine (§ 27 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podľa § 31 ods. 1 zákona o rodine rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé. Teda zákonným zástupcom maloletého dieťaťa, ktoré je účastníkom súdneho konania o zvýšenie výživného, je jeho rodič.

Podľa názoru ústavného súdu v konaní o zvýšenie výživného na maloleté dieťa je účastníkom konania maloleté dieťa. Aj fyzické osoby, ktoré nie sú plnoleté, majú spôsobilosť byť účastníkom konania. Vzhľadom na to, že maloleté dieťa nemá procesnú spôsobilosť, v súlade s predpismi procesného práva (Občiansky súdny poriadok) a hmotného práva (Občiansky zákonník, zákon o rodine) musí byť toto dieťa zastúpené zákonným zástupcom. Zákonným zástupcom je v danom prípade rodič dieťaťa – matka, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do výchovy rozhodnutím súdu. Do dosiahnutia plnoletosti koná za maloleté dieťa (M. R.) jeho matka (sťažovateľka). Záonné zastúpenie dieťaťa rodičom (v danom prípade matkou) končí dosiahnutím plnoletosti dieťaťa. Dosiahnutím plnoletosti dieťaťa fyzická osoba nadobúda v plnom rozsahu procesnú spôsobilosť – spôsobilosť samostatne konať pred súdom. Od tohto okamihu plnoletá osoba môže vykonávať akékoľvek dispozičné úkony v občianskom súdnom konaní. Môže vykonávať aj také úkony, ktoré sa viažu na úkony urobené v súdnom konaní zákonným

zástupcom za svoje dieťa pred dosiahnutím jeho plnoletosti. To platí aj pre späťvzatie návrhu na začatie konania o zvýšenie výživného, ktoré bolo začaté pred dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, ak späťvzatie návrhu na začatie konania bolo urobené už plnoletou osobou, o ktorej vyživovaciu povinnosť išlo. Táto plnoletá osoba na späťvzatie návrhu na začatie konania nepotrebuje súhlas bývalého zákonného zástupcu (matky), keďže zákonné zastúpenie dieťaťa matkou skončilo dosiahnutím plnoletosti fyzickej osoby a v danom prípade ide o výživné na dieťa, nie o výživné matky. Preto súhlas matky na späťvzatie návrhu na začatie konania o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, osobou, ktorá nadobudla plnoletosť, nie je potrebný. Tento súhlas matky na späťvzatie návrhu na začatie konania nie je potrebný nielen pokiaľ ide o späťvzatie návrhu na zvýšenie výživného, na ktoré vznikol nárok po dosiahnutí plnoletosti, ale ani na späťvzatie návrhu na zvýšenie výživného, na ktoré vznikol nárok ešte pred dosiahnutím plnoletosti.

Dosiahnutím plnoletosti nadobúda fyzická osoba procesnú spôsobilosť a spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Táto procesná spôsobilosť ani spôsobilosť na právne úkony už po dosiahnutí plnoletosti nemôže byť obmedzovaná žiadnym súhlasom zákonného zástupcu. Súhlas zákonného zástupcu na hmotnoprávny úkon alebo procesnoprávny úkon po dosiahnutí plnoletosti fyzickej osoby už nie je potrebný. Žiaden právny predpis to nevyžaduje. Spôsobilosť konať pred súdom by mohla byť obmedzená po dosiahnutí plnoletosti iba vtedy, ak by všeobecný súd v občianskom súdnom konaní pozbavil alebo obmedzil spôsobilosť tejto osoby na právne úkony za zákonom ustanovených podmienok.

Keďže M. R. nadobudol plnoletosť 28. júna 2007, nadobudol týmto okamihom aj plnú spôsobilosť na právne úkony a plnú procesnú spôsobilosť (spôsobilosť konať pred súdom) a nebol pozbavený ani obmedzený rozhodnutím všeobecného súdu v spôsobilosti na právne úkony. Preto dosiahnutím plnoletosti nadobudol M. R. možnosť vykonávať všetky dispozičné úkony v občianskom súdnom konaní, teda aj späťvzatie návrhu na začatie konania bez toho, aby sa na to vyžadoval súhlas bývalého zákonného zástupcu (v danom prípade jeho matky).

Krajský súd v predmetnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 11/2007 zisťoval, či M. R. udelil svojej matke plnú moc na zastupovanie po dosiahnutí plnoletosti. M. R. uviedol, že jej žiadnu plnú moc na zastupovanie po dosiahnutí plnoletosti neudelil. Z toho krajský súd správne usúdil, že po dosiahnutí plnoletosti matka už svojho syna M. R. v súdnom konaní nezastupovala, nemala v jeho mene robiť už žiadne právne úkony (či ide o procesnoprávne úkony alebo úkony hmotnoprávne) a nevyžadoval sa už na procesnoprávne alebo hmotnoprávne úkony M. R. ani jej súhlas. Preto mal M. R. možnosť urobiť späťvzatie návrhu na začatie konania v celom rozsahu (teda aj v rozsahu výživného, na ktoré vznikol nárok do dosiahnutia plnoletosti) bez toho, aby sa na tento úkon vyžadoval súhlas bývalého zákonného zástupcu – matky, ktorej zákonné zastúpenie skončilo dosiahnutím plnoletosti syna M. R. 28. júna 2007.

Navyše krajský súd v predmetnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 11/2007 zistil, že medzi M. R. a jeho otcom existuje dohoda týkajúca sa výživného. Zhodne to potvrdili obaja účastníci. Preto nie je možné nútiť M. R., aby sa súdil so svojim otcom o výživné do nadobudnutia plnoletosti, keď obaja vyhlásili, že je medzi nimi dohoda týkajúca sa platenia tohto výživného.

Ústavný súd sa nestotožnil s názorom sťažovateľky, že M. R. mohol disponovať sám návrhom na zvýšenie výživného len za čas od svojej plnoletosti do budúcnosti a s návrhom na zvýšenie výživného za čas do jeho plnoletosti sám nemohol disponovať, ale potreboval na to súhlas matky (sťažovateľky). Preto krajský súd postupoval správne, keď pripustil späťvzatie návrhu urobené M. R. na zvýšenie výživného nielen od plnoletosti do budúcnosti, ale aj pred plnoletosťou M. R. (späťvzatie v celom rozsahu), rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil aj za čas do plnoletosti M. R.

Ústavný súd nezistil porušenie princípov, ktoré ochraňuje čl. 6 ods. 1 dohovoru. V postupe krajského súdu nezistil porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré zahŕňa kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, právo na zdôvodnenie rozhodnutia, ani iné porušenie spravodlivého procesu ako je nestrannosť súdu a iné.

Vzhľadom na to ústavný súd dospel k záveru, že uznesením krajského súdu sp. zn. 11 CoP 11/2007 z 30. októbra 2007 nebolo porušené právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. mája 2008